

GLAS op POSTZEGELS

Peter Vermeulen

Wie van ons is er niet begonnen met het verzamelen van postzegels? Vrijwel iedereen, die iets van een rechtgeaard verzamelaar in zich heeft, is daar -denk ik- ooit mee begonnen. Ik zelf dus ook!

Nu werd mij onlangs een mailing toegestuurd, waarin een in Engeland wonende Nederlander, de Heer F.G.A.M. SMIT enige door hemzelf uitgegeven boekwerken te koop aanbood. Zijn hoofdaandachtsgebied behelst de uiterst fraaie gegraveerde en geëtste Hollandse wijnglazen uit de 17e- en 18e eeuw. Men denke hierbij b.v. aan namen als Jacob Sang en David Wolff.

De Heer Smit heeft daarover al diverse publicaties -zowel in de Engelse als in de Nederlandse taal- op zijn naam staan.

Mijn oog viel echter op het boekje "GLASS on STAMPS". Ik heb dat aangeschaft en ik kan het aanbevelen aan eenieder, die een zwak voor postzegels en glas heeft.

Het boekje omvat 107 afbeeldingen van postzegels op glasgebied met achtergrondinformatie bij iedere zegel. De postzegels werden in de loop van de tijd uitgebracht in ruim 30 verschillende landen, waaronder zeer verrassende als Cocos Islands, Réunion, Guinee-Bissau en Saint Lucia. Nederland is vertegenwoordigd met twee zegels; één uit 1938 (Maria Tesselschade) en één uit 1978 (Anna Maria van Schuurman).

U kunt dit boekje bestellen door f 15,- over te maken op zijn Nederlandse bankrekening:

53.74.70.409

t.n.v. F.G.A.M. Smit

Peterborough

Voor belangstellenden, die meer over de publicaties van de Heer Smit willen weten; het volledig adres luidt:

4 Glamis Gardens

Longthorpe

Peterborough PE3 9PQ

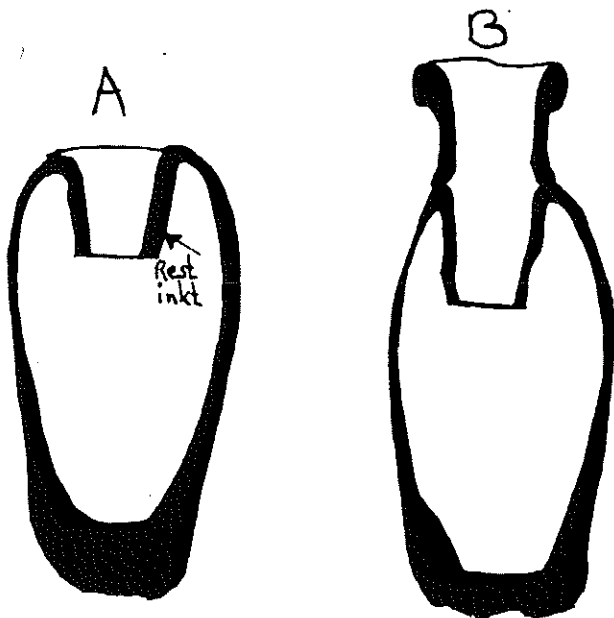
England

COMMIES INKTFLESJE

Mede naar aanleiding van de problematiek rond de aanhechting van stelen bij strijkgelazen (maart 1993) wil ik de leden een leuk voorbeeld geven hoe moeilijk het kan zijn om een voorwerp juist te beoordelen.

Bij het opruimen van een inboedel werd het voorwerpje A gevonden. Het deed mij denken aan een inktpotje, maar zekerheid had ik niet. Na verder opruimen kwam voorwerp B tevoorschijn. Nu werd mij meer duidelijk. Bij voorwerp A ontbrak namelijk het halsje. Op de plaats waar de hals aan het vullichaam had gezeten was een platter oppervlak te zien en was een scherp randje achtergebleven. Nu wilde ik de proef op de som nemen en kijken of een inktpottenspecialist het wel kon thuisbrengen. Na een foto opgestuurd te hebben en telefonisch contact bleek dat voorwerp B als een 19e eeuwse inktfles al eerder in ons clubblad was vermeld (nr 49), maar dat A niet thuis te brengen was. Toen ik de specialist er op wees dat de vorm van A hetzelfde was als het vullichaam van B ging er bij hem een lampje branden.

Blank glas.
Veel verontreinigingen en luchtbelletjes zijn in het glas aanwezig. In A was zelfs een steentje van een halve centimeter groot ingesmolten. Bij A was in de trechter een restje inkt aanwezig. De onderzijdes van de flesjes zijn ruwbeschadigd, waarschijnlijk heeft dit te maken met het afbreken van restanten glas.
Voor de duidelijkheid is de wanddikte zwart gemaakt. Het geheel is vrij onregelmatig, maar duidelijk is te zien dat het zgn Commies inktflesje uit twee delen bestaat.

In het kort wil ik hiermee aangeven: als alleen A bekend was geweest dan had er in het clubblad kunnen staan "Nieuwe vorm van inktpot ontdekt" en had dat z'n eigen leven geleid. Omdat door onderling contact een "nieuw ontdekte vorm" teruggebracht is naar het in-compleet zijn, hoop ik duidelijk gemaakt te hebben hoe snel anders een fout gemaakt had kunnen worden.

Misschien kan een rubriek in ons clubblad "Het vreemde van?" gevoed worden met vreemde voorwerpen uit collecties van de leden. We slaan dan twee vliegen in een klap: meer kennis over onze hobby en de redactie krijgt meer copy.

Met dank aan Piet Smit.

Egbert Dikken.